

Diakonie & Parochie

Diaconie en WMO: materiële voorzieningen

Jaargang 20, nummer 3, 2007

je naaste als jezelf

2007 nr. 3

DIAKONIE EN PAROCHIE

Wat is dit voor een tijdschrift?

Prijs van dit
nummer € 4,50
exclusief porto

Onder **DIACONIE** verstaan we:

- * allerlei manieren waarop
- * groepen christenen (waaronder parochies)
- * zich solidariseren met mensen in nood
- * of werken aan het oplossen van maatschappelijke problemen.

DIAKONIE & PAROCHIE is een tijdschrift dat speciaal naar parochies kijkt. Het wil de lezers ervan helpen parochies te doen uitgroeien tot meer diaconale gemeenschappen.

DIAKONIE & PAROCHIE is een uitgave van het Landelijk Katholiek Diakonaal Beraad. Het verschijnt vier keer per jaar.

Abonnementsprijs € 13,50 p.j., losse nummers: € 4,50 excl. porto.

Voor abonnementen en bestellingen:

Postbus 13049, 3507 LA Utrecht,

tel: (030) 232 69 09, fax (030) 230 70 99

e-mail: bestel@rkk.nl

Abonnementen worden automatisch verlengd, tenzij schriftelijk wordt opgezegd voor 1 november.

***Kijk voor meer diaconale voorbeelden en meer
diaconale spiritualiteit ook op
www.rkdiaconie.nl***

Aan dit nummer van Diakonie & Parochie werkten mee: Hub Crijns, Jan Maasen, Esther van der Panne (eindredactie), Joke Tan. Productie: Actioma, Den Bosch. Opmaak en print: BTS Grafische Dienstverlening.

Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen uit dit tijdschrift wordt op prijs gesteld, mits de bron wordt vermeld. Uitgezonderd zijn foto's, gedichten en cartoons.

ISSN 0922-9647 www.actioma.nl

INLEIDING

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

Hub Crijns

Deze jaargang van Diakonie & Parochie in 2007 besteedt aandacht aan de relatie tussen de WMO, de Wet Maatschappelijke Ondersteuning, en parochiële diaconie. Er liggen immers inhoudelijke raakvlakken tussen de WMO en diaconie. In elk nummer besteden we aandacht aan de ontwikkelingen in het algemeen en aan activiteiten op één specifiek terrein waar de WMO betrekking op heeft. In WMO-termen heten die terreinen 'prestatievelden'. In nummer 1 kwam het prestatieveld sociale samenhang en leefbaarheid aan de orde, nummer 2 gaf aandacht aan de ondersteuning van mantelzorgers en vrijwilligers. Dit nummer gaat in het bijzonder over materiële voorzieningen. Het slotnummer zal ingaan op geestelijke gezondheidszorg en verslavingszorg.

Algemene doelstelling van de WMO

In de Tweede Kamer is in januari 2007 besloten dat de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) van kracht is geworden. De WMO gaat de Wet Voorzieningen Gehandicapten (WVG), de Welzijnswet en delen van de Algemene Wet Bijzondere Zorg (AWBZ) vervangen. Er zijn negen prestatievelden benoemd, die in de komende vier jaren gerealiseerd dienen te worden. Het prestatieveld zorg is het eerst aan de beurt, in 2007. Daardoor kon de indruk ontstaan dat de WMO een zorgwet is. Haar werking is echter veel breder. De WMO is een participatiewet: het gaat erom, dat mensen meedoen in de samenleving: jong, oud, gehandicapt, niet-gehandicapt. Het mee kunnen doen van elke burger moet ook tot uitdrukking komen in de beleidsnota WMO, die elke gemeente voor 1 januari 2008 moet vaststellen. In die nota moeten de gemeenten aangeven welke doelen zij in de komende jaren willen bereiken op de terreinen zorg, welzijn, maatschappelijke ondersteuning en participatie.

2007 nr. 2

Drie kernthema's

De overheid heeft drie kernthema's geformuleerd voor de WMO, die accent geven aan het op te zetten beleid.

1. Actief burgerschap. De WMO doet een beroep op alle burgers om zich maatschappelijk in te zetten, bijvoorbeeld via vrijwilligerswerk en/of mantelzorg.
2. Verbinden, en wel in drie opzichten. De WMO wil mensen met elkaar verbinden (via vrijwilligerswerk en mantelzorg); wil inhouden met elkaar verbinden (bijvoorbeeld in en tussen prestatievelden); en wil organisaties met elkaar verbinden (bijvoorbeeld zorginstellingen met woningcorporaties).
3. Wederkerigheid. In de WMO wordt ervan uitgegaan dat de samenleving iets doet voor de burgers, en dat burgers zich inzetten voor de samenleving.

Deze drie kernthema's gelden ook voor kerken. Deelname aan een kerkgenootschap is op zich al een vorm van participatie. Veel kerkleden helpen als vrijwilliger andere mensen om te participeren. Dat is een goed voorbeeld van actief burgerschap.

Kerken houden zich bezig met verbinden. Kerken en diaconale projecten zijn ontmoetingsplaatsen waar burgers elkaar treffen.

De rol van parochies en kerken

Hoe zit het nu met de kerken en de WMO? De wet zelf noch de Memorie van Toelichting noemen kerken en moskeeën expliciet. Dat geldt overigens voor de meeste maatschappelijke verbanden en sectoren. De Rijksoverheid heeft de gemeenten niet willen voorschrijven hoe zij invulling moeten geven aan hun beleid. Parochies en gemeenten, lokale kerken en moskeeën, zoals ook lokale centra van andere religies, hebben raakvlakken met de WMO. In ieder geval met de volgende drie.

1. Kerken en moskeeën kunnen beschouwd worden als lokale belangenbehartigers (de WMO spreekt over "representatieve belangenorganisaties") van burgers. Op die noemer kunnen gemeenten kerken en moskeeën uitnodigen om mee te praten bij het ontwikkelen van beleid rond de WMO. Ook kunnen kerken zelf aan de bel trekken, laten zien wat zij doen op de verschillende terreinen en hoe zij iets kunnen betekenen op die prestatievelden.
2. Kerken bewegen zich bij de uitvoering van hun sociale en diaconale activiteiten al snel op terreinen die onder de WMO beschouwd worden als prestatievelden. Zo kunnen zij ook direct met onderdelen van de WMO te maken krij-

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

- gen. Denk bijvoorbeeld aan de vele kerkelijke inloophuizen.
3. Kerken zijn zelf doelgroep van de WMO. Parochies zijn vrijwilligersorganisaties en onder hun leden bevinden zich veel mantelzorgers en mensen die op andere maatschappelijke sectoren vrijwilligerswerk doen. Zo kunnen zij gebruik maken van maatregelen ter ondersteuning en bevordering van vrijwilligerswerk.

Kerken en de WMO-prestatievelden

De WMO onderscheidt negen beleidsterreinen, in de termen van de wet prestatievelden. Kerken en moskeeën zijn actief op veel van deze terreinen.

Prestatieveld 1 richt zich op sociale samenhang en leefbaarheid. Kerken en moskeeën geven gelegenheid tot sociale ontmoeting in wekelijkse diensten en in rituelen en feesten bij belangrijke levensgebeurtenissen, zoals begrafenissen en huwelijksluitingen. Zij organiseren regelmatig activiteiten die zijn gericht op ontmoeting en contact en bevorderen de sociale cohesie (sportieve en recreatieve activiteiten, gezamenlijke maaltijden en mogelijkheden voor ontmoeting voor ouderen en vrouwen).

Kerk- en buurtprojecten zijn er in soorten en maten en bijna altijd in samenwerking met het reguliere buurt- en wijkwerk of het plaatselijke jeugdwerk. Er worden taallessen gegeven voor nieuw- en oudkomers, er is huiswerkbegeleiding, er zijn ontmoetingsavonden voor mensen uit verschillende culturen en met verschillende religieuze achtergronden. De migrantenkerken spelen een belangrijke rol bij de opvang en integratie van nieuwkomers in de Nederlandse samenleving (prestatievelden 1, 2 en 4).

Kerken en moskeeën zijn actief op prestatieveld 2 (op preventie gerichte ondersteuning van jeugdigen met problemen). Denk bijvoorbeeld aan zomerkampen, huiswerkbegeleiding en opvoedingsondersteuning, projecten voor opvang van kinderen en tieners. Aangezien al deze activiteiten worden georganiseerd door vrijwilligers, hebben we het hier ook over een belangrijke inzet voor prestatieveld 4 (ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers).

Het geven van informatie en advies en cliëntondersteuning (prestatieveld 3) is vooral een taak voor de gemeentelijke overheid, maar het helpen van kerkleden bij het vinden van de weg in de

2007 nr. 3

Boodschappen voor iemand doen - een van de vrijwillige taken die via Stichting HiP gedaan worden. Passend in prestatieveld 4, 5 en 6 van de WMO. Foto: Stichting HiP.

Prestatievelden van de WMO

De gemeente moet zorgen voor:

1. bevorderen sociale samenhang en leefbaarheid
2. voorzieningen gericht op het voorkomen van problemen bij jongeren.
3. geven van advies, informatie en cliëntondersteuning (lokale loketten)
4. ondersteunen van mantelzorgers (inclusief respijtzorg) en vrijwilligers
5. vergroten van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie van ouderen en gehandicapten
6. individuele voorzieningen: rolstoelen, woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen, huishoudelijke verzorging, diensten bij wonen met zorg
7. maatschappelijke opvang (dak- en thuislozen), vrouwenopvang en meldpunten huiselijk geweld.
8. bevorderen openbare geestelijke gezondheidszorg
9. bevorderen van verslavingsbeleid

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

bureaucratie via voorlichtingsbijeenkomsten of formulieren brigades valt hier ook onder.

Met de komst van de WMO zijn gemeenten verantwoordelijk voor de ondersteuning aan mantelzorgers en vrijwilligers, dus ook voor kerkelijke vrijwilligers. Kerkelijke vrijwilligers zijn actief in bezoekwerk. Aan mensen thuis, in zorginstellingen, in gevangenissen en in asielzoekerscentra. Er zijn 'maatjesprojecten' waarin vrijwilligers voor langere tijd met iemand optrekken die op in sociaal isolement verkeert of extra ondersteuning nodig heeft. Kerkelijke vrijwilligers zijn betrokken bij initiatieven voor terminale en palliatieve zorg, zowel in thuissituaties als in hospices of in thuishulpprojecten. Ook verlenen zij (pastorale) ondersteuning bij rouwen en verliessituaties. Op deze manier wordt professionele zorg aangevuld met mantelzorg en vrijwilligerswerk en kan een sluitende cirkel van zorg ontstaan (prestatieveld 4).

Kerken helpen mensen bij het invullen van formulieren, bij het aanvragen van belastingteruggave of bij schuldhulpverlening en spelen een bemiddelende rol in de contacten met het maatschappelijk werk, een zorginstelling of de gemeente. Kerken kunnen een actieve rol spelen in de voorlichting over de WMO en hierin een voorbeeldrol vervullen. Kerken kunnen mensen snel en zonder bureaucratie financieel bijstaan. Ze bieden ondersteuning via een voedselbank, een lening of een gift en hebben daarvoor soms een noodfonds waarin samengewerkt kan worden met de gemeente (prestatievelden 3, 4 en 5).

Er zijn verschillende vormen van hulp in de praktijk zoals klusjesdiensten, boodschappen doen voor mensen, helpen bij een verhuizing of een grote schoonmaakklus. Organisaties zoals Present en Hulp In Praktijk (HiP, zie verderop in dit nummer) weten nieuwe groepen vrijwilligers onder wie veel jongeren te motiveren, voor overzichtelijke korte-termijnprojecten en voor een langdurige hulpverleningsrelatie. Zij beschikken over een databank van lokale vrijwilligers en initiatieven (prestatievelden 4, 5 en 6). Ook bevorderen parochies en gemeenten met veel activiteiten de deelname aan het maatschappelijke verkeer (prestatieveld 5), zoals taalcursussen en computercursussen.

Kerken bieden op beperkte schaal mogelijkheden voor vakanties voor mensen met ernstige en langdurige lichamelijke handicaps of chronische ziekte of voor mensen met een laag inkomen.

2007 nr. 3

De prestatievelden 7, 8 en 9 richten zich op bijzonder kwetsbare doelgroepen (zoals slachtoffers van huiselijk geweld, daklozen en verslaafden). Kerken zijn heel actief in het bieden van maatschappelijke opvang via projecten voor daklozen, zwerfjongeren, verslaafden en prostituees. Ook zijn zij vaak betrokken bij voedselbanken.

Inloopcentra zijn locaties waar mensen terecht kunnen voor een gesprekje, een kop koffie of een goedkope maaltijd. Er zijn er, naast de opvang van dak- en thuislozen door het Leger des Heils, ongeveer 150 van in Nederland. Zij worden grotendeels gerund door vrijwilligers en met geld uit de kerken. Een deel van de bezoekers is afkomstig uit de groep van dak- en thuislozen en (ex)psychiatrische patiënten. Soms is dit ook de ingang naar intensievere diaconale ondersteuning en begeleiding (prestatievelden 4, 7, 8 en 9).

Diaconie en materiële voorzieningen

Het verlenen van materiële voorzieningen, uitgaande van een netwerk van vrijwilligers, is een taak die van oudsher terug te vinden is in het diaconale werk. Het kan gaan om ondersteuning in natura (voedsel, kleding, meubels, diensten zoals klussen in huis of vervoer) of in geld (door een gift of lening).

De laatste tien jaar zijn daar allerlei activiteiten bijgekomen die mensen bijstaan bij het overleven op de rand van de Nederlandse armoedegrens. Nederland is een duur en ingewikkeld land geworden en er zijn veel mensen, die niet goed meekunnen in deze "HBO-samenleving". Parochies en gemeenten hebben op allerlei manieren activiteiten ontwikkeld om hieraan tegemoet te komen. Dit nummer is gevuld met voorbeelden hoe parochies materiële voorzieningen verlenen. Nu is dat vaak zonder band met de WMO. Het is mogelijk, dat deze activiteiten onder WMO-beleid gaan vallen, en in het kader van WMO-beleid uitgevoerd kunnen worden.

Hub Crijns is directeur van het Landelijk Bureau DISK en senior beleidsmedewerker Kerk en Samenleving en Diaconie van de RK Bisschoppenconferentie in Nederland.

E-mail: hcrijns@disk-arbeidspastoraat.nl.

VOORBEELDEN

Solidariteitsfonds Montferland “WE HELPEN SNEL, EN ZONDER AANZIEN DES PERSOONS.”

Annemarieke Hollanders

Een fonds voor mensen in acute financiële nood: vanzelfsprekend bestaat dat in een kerkgemeenschap. Of toch niet? “Ik had geen idee dat er zoveel armoede bestond”, zegt Hans Valkenburg, ambtelijk ondersteuner van het noodfonds. Sinds enige tijd is hij betrokken bij het dagelijks bestuur en krijgt regelmatig aanvragen binnen voor ondersteuning. Hoewel armoede meestal niet zichtbaar is aan de buitenkant, komt het vaker voor dan hij dacht. Dat er mensen zijn die nauwelijks kunnen rondkomen, mensen met schulden, vluchtelingen die op zichzelf zijn aangewezen... eigenlijk zou het niet moeten gebeuren. Maar gelukkig is het noodfonds er nog.

Een lange geschiedenis

Eigenlijk bestaat het fonds al heel lang: in 1989 werd in de gemeente Didam het noodfonds opgericht, waarin de caritasinstellingen van de parochies in Didam, de diaconie van de Hervormd-Gereformeerde kerkgemeente, en de gemeente Didam gezamenlijk participeerden. De gemeente Didam betaalde een bedrag per inwoner, de kerken betaalden datzelfde bedrag voor elk kerklid. En zo ontstond er een aardig gevuld potje, waaruit noodhulp kon worden gegeven.

In 2005 werd de gemeente Didam samengevoegd met de gemeente Bergh, en vormde de gemeente Montferland. Een logisch gevolg was dat ook de Parochiële Caritas Instellingen (PCI'en) van de parochies én een aantal diaconieën van protestantse gemeenten uit de gemeente Bergh mee gingen doen. Door het vaste bedrag van € 0,20 per inwoner/kerklid is er nu een jaarlijks bedrag ontstaan van ruim € 14.000 waarmee veel mensen geholpen kunnen worden.

Het is bijzonder dat de gemeente zelf participeert in een noodfonds voor haar inwoners. Hiermee erkent zij, dat er ondanks alle goede sociale wetten en regels toch nog mensen buiten de boot vallen. “We hebben een goede samenwerking met de wethouder van sociale zaken, zodat heel snel kan worden doorverwezen, of

2007 nr. 3

de juiste hulp kan worden gegeven.” Hans Valkenburg is zelf vanuit de gemeente aangewezen als ambtelijk ondersteuner van het fonds. Daardoor is er altijd iemand die de netwerken binnen de gemeenten goed weet aan te spreken en de juiste wegen weet te bewandelen. Als iemand zo kan worden doorverwezen naar andere instanties, of geholpen kan worden met de juiste formulieren voor uitkeringen of bijzondere bijstand, dan is een bijdrage uit het noodfonds niet nodig.

Je bekend maken en bekend zijn

Het dagelijks bestuur heeft veel moeite gedaan om bekendheid te geven aan het fonds. “We hebben in kranten verteld over het fonds, en folders gemaakt. Ook hebben we bij maatschappelijk werk, de gezinszorg, het vluchtelingenwerk en ook de stichting welzijn ouderen gevraagd om een keer aanwezig te zijn op een werkbespreking. Zo hadden we direct contact met de mensen op de werkvloer. Deze mensen kunnen de ogen en oren zijn van het noodfonds, en mensen naar ons doorverwijzen”. Ook de PCI'en, die naast het noodfonds bestaan, fungeren als ogen en oren en verwijzen vaak door. “Iedereen kent elkaar hier: daardoor is het gemakkelijk om dingen voor elkaar te krijgen. Ons kent ons!” “De kracht van het fonds is dat er erg snel gewerkt kan worden, er worden nooit namen genoemd, anonimiteit en privacy staan voorop. Dat werkt drempelverlagend. Mensen kloppen daardoor makkelijker aan.”

Hans vertelt over twee minder begaafde mensen die met zware schuldproblemen te maken hadden. “Ongelofelijk dat die mensen niet begeleid worden!” Het noodfonds betaalt een deel van de schuld en vraagt de gemeente om de rest bij te springen. Verder zorgt het fonds voor een curator in de familiekring die vanaf nu de

Het Algemeen Bestuur van het Solidariteitsfonds op de bres voor mensen in nood. Op de achtergrond het Albertusgebouw (voormalig RK Gasthuis) te Didam.

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

zaken bij zal houden. “Doordat we die schulden hebben betaald, konden die mensen een nieuwe start maken. Dat is heel fijn om te kunnen doen”. Ook vertelt Hans over een man, die thuiszorg kreeg, maar zich schaamde voor zijn vieze matras. Hoewel hiervoor een potje is bij de gemeente, heeft het noodfonds toch een nieuwe matras gekocht. Procedures bij de gemeente duren lang, en om de man zeven weken te laten wachten op zijn matras... Later heeft de gemeente alsnog het bedrag aan het fonds vergoed. En er was een vluchteling zonder inkomen, die wilde studeren, maar de reiskosten naar school niet kon betalen: het noodfonds sprong bij.

Hans vertelt het ene verhaal na het andere. Zo maar wat korte verhalen, die iets zeggen over de problemen waar de mensen van het noodfonds tegenaan lopen. “We helpen snel, en zonder aanzien des persoons. Het maakt niet uit wat iemand gelooft, of waar zij bij hoort, ieder mens telt. Bovendien werken we vanuit vertrouwen in de mensen die we tegenkomen. Dat maakt ons werk diaconaal”.

Het solidariteitsfonds is een bijzonder fonds, waardoor veel mensen een eindje op weg geholpen worden. Een fonds, dat door gemeente en parochies gezamenlijk gedragen wordt, als vangnet voor mensen in nood. Hans spreekt als hoop voor de toekomst

uit, dat nog meer mensen het fonds weten te vinden, en op die manier “een duwtje in de rug” kunnen krijgen. Omdat ze eindelijk gehoord worden, eindelijk gezien. En dat is voor zowel de hulpvragers, als voor de hulpgevers, een mooie ervaring.

Uit: ‘Hoe kan ik voor jou een naaste zijn?’, publicatie ten behoeve van de Ariëns Prijs voor Diaconie 2007. Zie voor meer informatie ‘verder lezen’ op pag. 21

NoodZaak in Tilburg: ‘JE KUNT ER NAAR KIJKEN, MAAR JE KUNT OOK IETS DOEN’

Na verschillende fusies van de parochies in Tilburg-Noord, is de Frater Andreasparchie ontstaan met 20.000 parochianen. Marijn van de Laar, pastor en Miriam (liever geen achternaam) constateren dat de laatste jaren de armoede in hun parochie, en dan vooral de stille armoede, is toegenomen. Mensen vinden het een schande om hun hand op te houden vanwege de vooroordelen,

2007 nr. 3

zeker over 'die buitenlanders'. Toch is de armoede merkbaar: op school, op de markt en in de straat. Armoede kan mensen overkomen, maar ook komen ze door hun eigen schuld in de problemen. "De grote boosdoeners zijn de postorderbedrijven die alles heel mooi kunnen voorspiegelen en de mensen die trappen erin en raken zo in de schulden", constateert Miriam. Beiden zijn ze van mening dat armoede niet alleen een materieel probleem is, maar ook zorgt voor de uitsluiting van mensen.

WMO actueel

Al is de WMO veel meer dan een zorgwet, toch vraagt het onderdeel zorg de nodige aandacht. Afgelopen zomer verschenen berichten in de media over dreigende ontslagen bij de thuiszorginstellingen. In het eerste half jaar groeide het aantal nieuwe indicaties (volgens de WMO) voor lichte schoonmaakhulp (de 'alfahulp'), terwijl de toewijzing van de meer gespecialiseerde hulp flink afnam. Dat is zowel voor de cliënten een probleem (minder hulp) als voor de thuiszorg. Een aantal instellingen komt nu financieel in de problemen en wil de dure huishoudelijke hulpen hun vaste baan laten inruilen voor een aanstelling als alfahulp, met veel slechtere arbeidsvoorwaarden.

Dit betrof de nieuwe indicaties, maar hoe gaat het met de oude? Voor 1 januari 2008 moeten 300.000 mensen met een oude indicatie voor huishoudelijke hulp volgens de AWBZ een nieuwe indicatie volgens de WMO ontvangen. Blijft hun indicatie dezelfde? Alle reden om alert te blijven en oog te hebben voor de onzekerheid die dit bij de betrokken parochianen kan oproepen.

Jan Maasen, Sectie Dienen bisdom Rotterdam

Dicht bij de mensen

Voor een parochie zijn de persoonlijke contacten met mensen erg belangrijk. Daarvoor moet je de straat op en de mensen op gaan zoeken en ze de gelegenheid bieden tot ontmoeting en contact. De parochie heeft daarom ook allerlei initiatieven opgezet om kwetsbare mensen betrokken te houden bij de samenleving en hen te ondersteunen. Voor een deel doet ze dat zelfstandig, maar voor een deel ook samen met het Buurtwerk. Dat heeft onder meer geleid tot 'Het Huis' een plek waar buurtbewoners terecht kunnen voor hulp, maar waar ze zich ook als vrijwilliger in kunnen zetten. Daardoor krijgen ze weer aansluiting bij de samenleving en

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

voelen ze zich nuttig. Dat geldt ook voor Kluspunt, een klussen-dienst waarop mensen met een smalle beurs en twee linkerhanden een beroep kunnen doen. Hiervoor zetten mensen zich vrijwillig in en kunnen ze iets betekenen voor anderen.

NoodZaak Tilburg

Enkele jaren is geleden is NoodZaak opgezet als samenwerkingsproject van de Wijkorganisatie en de parochies 't Zand en H. Kruis. Mensen in nood kunnen hierop een beroep doen voor hulp. NoodZaak helpt om de hulpvraag helder te krijgen en zoekt vervolgens mee naar een oplossing. Dat kan bestaan uit directe hulp en begeleiding maar ook verwijzing naar instanties. "De hulpvragen zijn heel divers," zegt Miriam, "dat kan zijn van een kapotte fiets die gerepareerd moet worden tot het voorkomen van huisuitzetting en van mee boodschappen doen tot helpen budgetteren. In principe geven we geen geld, maar schakelen we zonodig de Vincentius Vereniging in. We helpen bij de aanschaf van witgoed, we bellen Gerrit Poels voor een zakje brood, we maken mensen wegwijs in de hulpverlening en helpen ze bij het aanvragen van voorzieningen. Zo zijn er al veel mensen geholpen", volgens Miriam. Door de parochie is ook een groot netwerk opgebouwd met de instanties om mee samen te werken en om mensen door te kunnen verwijzen. Zoals bijvoorbeeld naar stichting Leergeld, de sociale dienst, de voedselbank, de daklozenopvang en het maatschappelijk werk. De parochie voelt zich serieus genomen als verwijzer: NoodZaak opent deuren. Omdat de thuiszorg bij veel gezinnen komt, zijn met Thebe, de thuiszorginstelling, afspraken gemaakt over signaleren van noden en het verwijzen naar NoodZaak.

Eftelingkaartjes

Een van de 'succesnummers' van de parochie is het Efteling-project. Elke zomervakantie worden kinderen die niet op vakantie kunnen, uitgenodigd voor een dagje Efteling. Deze zomer gaan, alweer voor de zevende keer, honderdvijftig kinderen met de bus mee voor een compleet verzorgde dag in het park. De kinderen worden hiervoor door tussenpersonen aangemeld en de belangstelling is erg groot.

Open Keuken

Een initiatief dat door een parochiaan is opgezet, is de 'Open Keuken'. Een keer per maand kookt een mevrouw thuis een maaltijd en daarvoor mag de parochie steeds vier mensen uitnodigen en daarbij is dan ook steeds een gastvrouw aanwezig. Dit is bedoeld

2007 nr. 3

voor mensen die alleen zijn en de maaltijd is gratis. Jaarlijks vindt ook de kerstpakkettenactie plaats, waarvan er honderdvijftig worden uitgedeeld. Ook voor de Kerst-inloop is veel belangstelling: daar doen gemiddeld tachtig deelnemers aan mee.

Goede vrienden

Pastor Van de Laar constateert dat de samenleving heel uitsluitend bezig is en verhardt ten opzichte van mensen die afwijkend zijn. Dit heeft in zijn ogen alles te maken met de toegenomen individualisering van de samenleving en met de onbekendheid met de ander. Zelfs bij een teamsport zijn het allemaal eilandjes, constateert hij. "Toch hebben mensen behoefte aan saamhorigheid en zoeken ze elkaar ook wel weer op. Je ziet het aan het kerkbezoek, dat de laatste jaren weer toeneemt. Elke zondag hebben we een volle kerk." Een ander voorbeeld is het project 'Goede vrienden'. Dat is een maatjesproject voor ex-psychiatrische patiënten. Een tiental parochianen trekt een keer per twee weken op met een ex-psychiatrische patiënt, totdat deze zegt dat het niet meer nodig is. Dit project wordt begeleidt door de GGZ en loopt al tien jaar.

Inspiratie

Van de Laar haalt de inspiratie voor zijn diaconaal werk met name uit de uitspraak die Jacques Gaillot, de Franse bisschop van Evreux, heeft gedaan: "Een kerk die niet dient, dient tot niets". Ondanks dat de parochie al allerlei initiatieven heeft genomen, moet er nog veel meer aandacht zijn voor de diaconie, zijn ze beiden van mening. Miriam vult aan: "Heel veel verhalen gaan over dienstbaarheid en die is niet beperkt tot het eigen geloof. Er is meer dan alleen jezelf, je hebt als mens anderen ook nodig en daar wil je iets voor doen. Doordat je betekenis geeft aan de ander, geven zij betekenis aan jou. Dat hoeft niet gezegd te worden, maar dat zie je en dat voel je."

Uit 'Armoede is niet Gods probleem. Geloofsgemeenschappen: aan het werk! Praktijkvoorbeelden van armoedebestrijding vanuit het geloof' (zie voor meer informatie de rubriek 'Verder lezen' op pag. 20)

KERSTACTIES

Jan Maasen

In het najaar houden veel PCI-en en diaconale werkgroepen zich bezig met de voorbereiding van een kerstpakkettenactie. De om-

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

vang en aard van de activiteiten lopen uiteen. Twee typen kunnen worden onderscheiden:

- de meer diaconaal gerichte kerstactie: een groot pakket voor een relatief kleine groep noodlijdenden in het dorp of de wijk
- de meer pastoraal getinte kerstattentie: een klein gebaar voor een relatief grote groep parochianen

Beide benaderingen sluiten elkaar niet uit. Er zullen mensen zijn, die via beide invalshoeken in aanmerking komen voor een kerstpakket. Maar doordenken langs deze lijnen leidt wel tot wezenlijk andere acties.

U leest er meer over in een overzicht en leidraad, gemaakt door Jan Maasen, die te vinden is op de website van het bisdom Rotterdam:

<http://bisdomrotterdam.bovenwijs.nl/nieuwsbrieven/dienen/0709-1/kerstpakketten.pdf>

WMO-INFOFOON

De Rotterdamse instellingen voor maatschappelijke activering (KSA, GCW en Mara) namen het initiatief tot de 'WMO-infofoon'. Hier kunnen kerkelijke vrijwilligers terecht met al hun vragen over de WMO. De medewerkers kunnen bijvoorbeeld nuttige adressen, telefoonnummers en emailadressen verstrekken, en informatie per deelgemeente. Het is ook mogelijk om klachten en knelpunten door te geven.

Een idee voor andere regio's?

Telefoon: wmo-infofoon (gratis): 0800 – 966 46 36 (iedere werkdag van 12.00 tot 14.00 uur); Email: wmoinfofoon@gmail.com.
Post: WMO-infofoon, Hang 7, 3011 GG Rotterdam

SAMEN STADSGENOOT: WMO-PROJECT

Parochies hebben nog weinig ervaring met het verwerven van WMO-gelden voor eigen diaconale projecten. In Delft heeft het Stadsdiakonaat samen met een aantal andere organisaties een plan ingediend bij de gemeente, bedoeld om een ander beeld neer te zetten van dak- en thuislozen en de kloof tussen burgers en daklozen kleiner te maken. Dit plan, onder het motto "Samen Stadsgenoot", staat er voor, dat dak- en thuislozen erbij horen en dat niemand mag worden uitgesloten uit de Delftse samenleving. Deze doelstelling sluit aan bij de bedoeling van de WMO. Daklozen wordt een kans geboden om zichzelf in een positief daglicht te plaatsen door de rollen eens om te draaien en daklozen

2007 nr. 3

iets aan te laten bieden aan de burgers. Zo is het plan om soep uit te delen, muziek te maken en een straattheatervoorstelling op te voeren.

Er wordt samenwerking gezocht met scholieren, studenten van een opleiding voor Sociaal Verpleegkundige, theatergroepen en kunstenaars, die mee kunnen werken bij de voorbereiding en uitvoering van de activiteiten.

Stadsdiaconaat Delft, Burgwal 20, 2611 GJ Delft, tel. 015 - 2126170, e-mail: stadsdiaconaatdelft@orange.nl en website: www.rkstadsdiaconaat.nl (waar u informatie vindt over meer interessante diaconale projecten)

Stichting Hulp in Praktijk: ELKAAR VINDEN

Joke Tan

“Mijn moeder was 102 en had op het laatst 24 uur per dag verzorging nodig. Ze wilde graag thuis blijven en ik dacht: met een beetje hulp zou dat moeten lukken. Maar hoe vind ik iemand? Toen las ik ergens over HiP. Dat was precies wat ik zocht!”

“Het was net een warme deken om me heen... Mensen die ik niet eens ken, die zomaar boodschappen voor me deden toen ik net uit het ziekenhuis kwam. Het was een lichtpuntje in een moeilijke tijd. Ik wens HiP een groot team vrijwilligers toe om hun ideaal waar te kunnen maken!”

Twee reacties van mensen die om hulp vroegen toen het hun even te veel werd. Ze vonden die steun en hulp via de ‘talentendatabase’ van de Stichting Hulp in Praktijk (kortweg HiP) uit Soesterberg. In hun bestand staat een groeiend aantal namen van vrijwilligers uit de kerken die wel wat willen en kunnen doen voor een ander. Mensen met een hart voor de medemens, die willen helpen vanuit hun christelijke levensovertui-

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

ging. Een klusje in huis, papieren invullen, met iemand gaan wandelen, een mantelzorger verlichten, helpen bij een verhuizing, noem maar op.

Klussenbedrijf

“Soms vragen mensen om schilderhulp, maar wij zijn geen gratis klussenbedrijf”, vertelt Joke Haaijer, medewerkster op het kantoor in Soesterberg. “Wij springen alleen bij als iemand echt hulpbehoevend is, niet genoeg geld heeft en er niemand in de buurt is die kan helpen.” Ze vervolgt: “Achter een praktische vraag kan een diepere nood zitten. Als iemand belt en bijvoorbeeld om hulp vraagt bij het ophangen van een gordijnrail, proberen we er eerst achter te komen of er geen familieleden of vrienden zijn met twee rechterhanden en een beetje tijd. Als dat niet zo is en er is ook niet genoeg geld om er een mannetje bij te halen, gaan we op zoek naar een vrijwilliger. Maar we houden er altijd rekening mee, dat de beller niet alleen om praktische hulp vraagt. Misschien is een luisterend oor op dat moment belangrijker. Dan is het telefoontje naar HiP een signaal, dat we zeker oppakken. Aan de telefoon moeten we goed kunnen inschatten wie we aan de lijn hebben, wat er achter de vraag zit en wie je dus ergens naartoe stuurt.” HiP legt enkel het contact. Het is een begin. HiP verwijst door naar een kerk in de buurt van de hulpvrager, die ook eventuele pastorale vragen kan oplossen. Bij de participerende kerkelijke gemeenten en parochies ligt de nazorg, het eerste contact hoeft natuurlijk niet het laatste te zijn. Bovendien heeft HiP contacten met diverse hulpverlenende instanties, vrijwilligerscentrales en andere vormen van informele zorg. “Als wij iemand niet kunnen helpen, verwijzen we bij voorkeur door naar christelijke hulpverlening.”

Een mooie taak

De bekendheid van HiP groeit, en het aantal deelnemende kerken en ingeschreven vrijwilligers neemt ook gestaag toe. Stichting HiP heeft momenteel meer dan 300 mensen met al hun talenten en mogelijkheden ingeschreven. Ze komen uit ruim 70 verschillende kerken vanuit diverse richtingen. Katholieke vrijwilligers uit vijf parochies uit Utrecht en Soest hebben zich inmiddels aangemeld. De Binnenstadparochie in Utrecht is één van de deelnemende parochies. Hun vieringen worden in twee kerken gehouden: de St. Augustinuskerk en de St. Catharinakathedraal. Het is een echte stadsparochie. Mensen komen even binnenlopen, om de sfeer op te snuiven, maar ook voor een meditatief moment. Pastoor van Dril is pastor van de St. Augustinuskerk. Hij vertelt: “Bezoekers

2007 nr. 3

vinden het fijn om de mooie gebouwen te bekijken en iets over hun geschiedenis te horen. We doen bijvoorbeeld mee aan het project 'Kerken Kijken Utrecht'. Maar de kerk is in de eerste plaats een gebedshuis, we hebben elke dag een viering."

Hij herkent de hulpvragen die bij HiP binnenkomen en de achterliggende nood van mensen, die met enige hulp uit hun isolement zouden kunnen komen. "Er moet in onze maatschappij zoveel georganiseerd worden en van al dat geregeld krijgen mensen wel eens een punthoofd. Als er dan iemand langskomt die én met het geregeld helpt én gewoon even naar je verhaal wil luisteren, is dat een mooie taak."

"Grote sociale problemen verwijzen we waar mogelijk door. Als het gaat om hand- en spandiensten, dan lossen we de hulpvragen van eigen parochianen allereerst in onze eigen parochie op. Het is mooi als mensen daarnaast nog oog en tijd hebben voor anderen en dat ze dat via HiP kunnen doen. Mensen bij elkaar brengen is in dat kader belangrijk."

Pastoor van Dril vertelt hoe hij in contact kwam met Walter Wiligenburg, directeur van HiP: "Hij heeft na afloop van een viering uitleg gegeven en folders achtergelaten. Juist omdat hulp bieden in onze parochie een aandachtsgebied is, werd het idee enthousiast begroet. Enkele parochianen vanuit de binnenstad hebben zich vervolgens aangemeld. Persoonlijk heb ik er geen bemoeienis meer mee, want verdere contacten lopen via een contactpersoon binnen de parochie."

Steunen en aanvullen

Behalve hulp aan particulieren, kan HiP de kerkelijke diaconie of caritas helpen bij het uitvoeren van hun taak. In Soest is er zo'n samenwerking tussen de Caritas van de Willibrordparochie en de Emmakerk, een PKN gemeente. Samen staan ze voor de taak om het groeiend aantal diaconale hulpvragen op te vangen. Als de beschikbare expertise tekortschiet of als er te weinig tijd en menskracht is, kunnen ze een beroep doen op HiP, die zoekt naar mogelijke ondersteuning.

Het is zeker niet de bedoeling dat HiP de taken van de kerk overneemt. Het is juist zoeken naar aanvulling. Omdat er al zoveel werk op weinig mensen neerkomt, kan dat de nodige armslag geven.

Joke Tan is manager communicatie bij Stichting HiP.

DIACONIE EN WMO: MATERIELE VOORZIENINGEN

HiP start in een stad of regio door contact te zoeken met de lokale kerken. Na een periode van kennismaking en overleg, melden kerken zich aan en worden vrijwilligers ingeschreven. Vervolgens worden posters opgehangen, waar mensen die hulp nodig hebben op kunnen reageren. In Utrecht en Soest doet het merendeel van de kerken mee aan

HiP. Het aantal hulpbieders blijft groeien evenals het aantal hulporganisaties. HiP heeft ook een goede start gemaakt in Amsterdam, Nieuwegein en Waddinxveen. In andere steden zijn eerste contacten gelegd met de kerken. Uiteraard kunnen kerken die geïnteresseerd zijn ook zelf het initiatief nemen om zich aan te melden. Stichting Hulp in Praktijk, Amersfoortsestraat 11a, 3769 AD Soesterberg, Tel. 0346 - 330883. Internet: www.stichtinghip.nl

Doe wat je kunt

HiP houdt sterk rekening met de privacy en de (on)mogelijkheden van de hulpverlener. Dit is ook de ervaring van Nico Kaats, parochiaan bij de Willibrorduskerk uit Soest. Hij is tot nu toe twee keer ingeschakeld voor een hulpvraag via HiP. "Ik heb een keer een moeilijk opvoedbare jongen mee naar huis genomen, op verzoek van zijn ouders, zodat hij even het huis uit zou zijn. Dat viel niet mee. Hij wilde om de vijf minuten aandacht. Hij eiste mij helemaal op. Ik weet niet of ik dat weer zou doen. Maar het mooie van HiP is dat je gewoon kunt zeggen waar je een lijn trekt."

"Ik had een kaartje ingevuld en daarna werd ik door HiP gebeld. Ze vroegen me welke dingen ik zou willen en kunnen doen. Eens met iemand wandelen, heb ik gezegd. Maar ik kan niet elke week, hoor. Het hangt ook van het weer af. Toch, al is het maar af en toe, dan is zo iemand er even uit. Ik wil er wel het gevoel bij krijgen dat mensen het leuk vinden en dat ik met wat ik doe iets bijdraag."

2007 nr. 3

VERDER LEZEN

Diaconaat dichtbij, voorbeelden van diaconale projecten

Maarten van der Veer, Mirella Roseboom-Deen en Fokke Pathuis zijn drie studenten die in het kader van hun opleiding aan de Hogeschool Ede twaalf diaconale projecten hebben bezocht, die elk een voorbeeld zijn hoe vanuit christelijke diaconie ingespeeld kan worden op de WMO. De twaalf projecten zijn volgens eenzelfde stramien kort en bondig beschreven en eindigen met een contactadres.

'Diaconaat dichtbij. Voorbeelden van diaconale projecten', is uitgegeven door Sensor, NPV, Diaconaal Bureau CGK, Diaconaal Steunpunt GKV, Deputaatschap Diaconale en Maatschappelijke Zorg Ger. Gem. en Evangelische Alliantie, maart 2007 (bestellen: Sensor, 088-3263380; e-mail: info@sensorinfo.nl).

Armoede is niet Gods probleem

De bundel *Armoede is niet Gods probleem* schetst een aantal praktijkvoorbeelden van armoedebestrijding vanuit het geloof, die als voorbeeld en ter inspiratie kunnen dienen. Het zijn allemaal lokale initiatieven uit de provincie Noord-Brabant. Soms gaat het om samenwerkingsprojecten van verschillende geloofsgemeenschappen, soms gebeurt het werk in samenwerking met de lokale hulpverlening. Ook tips voor de eigen praktijk zijn opgenomen en een overzicht van contactadressen.

Tine Ansems, Marja Wittenbols, Mirjam Mulder-Doggen, e.a., *'Armoede is niet Gods probleem. Geloofsgemeenschappen: aan*

het werk! Praktijkvoorbeelden van armoedebestrijding vanuit het geloof, Brabantse Islamitische Raad, Missiesecretariaat bisdom 's-Hertogenbosch, Pastorale Dienstverlening Bidsom Breda, Protestants Dienstencentrum Noord-Brabant en Limburg en Stichting De Vonk, Tilburg, 2007. De bundel is te bestellen voor € 2,20 (alleen de verzendkosten) bij stichting De Vonk, tel. 013-4647600 E-mail: secretariaat@stichtingdevonk.nl Homepage: www.stichtingdevonk.nl

Hoe kan ik voor jou een naaste zijn?

Het aartsbisdom Utrecht kent de 'Ariëns Prijs voor Diaconie', die om de drie jaar wordt uitgereikt. 24 diaconale projecten zijn voor-

DIACONIE EN WMO: MATERIËLE VOORZIENINGEN

gedragen voor de Ariëns Prijs van 2007. De jury heeft elk project bezocht en gesproken met de initiatiefnemers en uitvoerders. De resultaten van deze werkbezoeken met de waarderingen van de jury zijn verschenen in een boekje *Hoe kan ik voor jou een naaste zijn?* Door de gekozen werkwijze geeft het boekje een stevige impressie van het diaconale werk in parochies.

John Brohm, Hub Crijns (eindred.), Gerard Groener e.a. 'Hoe kan ik voor jou een naaste zijn?', Diocesane Pastorale Dienstverlening aartsbisdom Utrecht, Zeist, september 2007. Correspondentieadres: Ariëns Prijs voor Diaconie, p/a Dijnseburg Amersfoortseweg 10, 3705 GJ Zeist. Tel. informatie bij John Brohm, staf-functionaris voor diaconie in het aartsbisdom Utrecht (030) 693 14 34.

De brochure is ook te vinden op www.aartsbisdom.nl onder 'publicaties' - 'diversen'.

Maatjesproject Zevenaar wint Ariënsprijs Diaconie

Op 6 oktober heeft mgr Gerard de Korte, hulpbisschop van het aartsbisdom Utrecht, de Alphons Ariënsprijs uitgereikt. Unaniem koos de jury het Maatjesproject in Zevenaar als winnaar! Het maatjesproject biedt een structurele aanpak om zich over mensen in nood te ontfemen. Er is niet alleen praktische, financiële hulp, maar ook persoonlijke begeleiding, een langdurige betrokkenheid en echte solidariteit. Lees er meer over in de brochure *'Hoe kan ik voor jou een naaste zijn'*.

2007 nr. 3

Goed nieuws voor alle mensen

Deze brochure wil het missionair elan van parochies verder aanwakken. In de bijlagen van deze publicatie staan handreikingen om als parochie concreet aan het werk te gaan. De tekst is aangevuld met een DVD die aan de hand van vier voorbeelden laat zien hoe de missionaire en diaconale dynamiek in het bisdom Rotterdam gestalte krijgt. De voorbeelden zijn de Jongerengroep 'Op blote voeten' uit Barendrecht; de Stiltetuin in Zevenhoven; de Alphacursus in Leiden en het Straatpastoraat in Delft.

Goed nieuws voor alle mensen. Bestellen: Bisdom Rotterdam, Afdeling Pastorale Dienstverlening, Koningin Emmaplein 3, 3016 AA Rotterdam, tel. 010 - 4148213, e-mail: pastoraledienstverlening@bisdomrotterdam.nl

Helpen onder protest

Niet nieuw, maar nog steeds belangrijk: Helpen onder protest, een handreiking voor kerkelijke, materiele hulpverlening. Met onder andere 'tien geboden voor het omgaan met hulpvragen'. Door Evelyn Schwartz, uitg. Werkgroep Arme Kant van nederland/EVA en Kerkinactie, 2004. Te bestellen voor 5 euro bij Kerkinactie, postbus 8504, 3503 RM Utrecht, tel. 030-8801724; e-mail: brochureverkoop@pkn.nl, www.kerkinactie.nl.

WEBSITES

- **www.armekant-eva.nl** - Werkgroep Arme Kant van Nederland/EVA, publicaties en projecten
- **www.stichtinghip.nl** - Hulp in Praktijk (zie elders in dit nummer)
- **www.stichtingpresent.nl** Present - organiseert groepsactiviteiten voor groepen die iets willen doen voor een ander die hulp nodig heeft. Groepen kunnen tijd beschikbaar stellen, bijvoorbeeld een dag(deel). Present begeleidt de groep en zoekt een passend project, bijvoorbeeld iemand verhuizen, een straat schoonmaken, activiteiten met ouderen.
- **www.disk-arbeidspastoraat.nl** - Landelijk bureau DISK, projecten, publicaties en ondersteuning op het gebied van geloof & economie, en armoede.
- **www.voedselbank.nl** - Stichting Voedselbank Nederland
- **www.urgentenoden.nl** - Stichting waarin plaatselijke noodhulpbureaus samenwerken. Het gaat om noodhulpbureaus op basis van Publiek-Private-Samenwerking (overheid en particuliere fondsen).
- **www.verenigingvanfondsen.nl** - Deze vereniging van fondsen in Nederland geeft het 'fondsenboek' en de 'fondsendisk' uit (overzicht van 650 fondsen) en ondersteunt fondsen bij hun beleid.

DIACONIE EN WMO: MATERIËLE VOORZIENINGEN

- **www.stichtingclip.nl** - Stichting cliëntenperspectief ondersteunt groepen en organisaties om vanuit cliëntenperspectief vorm en inhoud te geven aan lokaal sociaal beleid.

- **www.vincentiusvereniging.nl**
- **www.socialealliantie.nl** - De Sociale Alliantie is een samenwerkingsverband van maatschappelijke organisaties, ontstaan op initiatief van de kerken, humanisten, de vakbeweging en uitkeringsgerechtigden. Op de site staat een WMO-Dossier. Klik op 'Maatschappelijke Ondersteuning'.
- **www.emmaus.nl** - Ideële kringloopbedrijven en woonwerkgemeenschappen.

Diaconie en WMO ook op het web

Begin juni 2007 is verschenen het katern Diaconie en WMO, over de rol van de parochie, Parochiële Caritas Instelling (PCI) of diaconale werkgroep bij de WMO in 'rkkerk.nl'. Prijs ongeveer 3 euro. U kunt dit katern bestellen bij SRKK, tel: (030) 232 69 09, e-mail: bestel@rkk.nl, maar het katern is ook beschikbaar op www.rkdiaconie.nl (klik op Dossiers en dan op WMO) en op www.disk-arbeidspastoraat.nl (klik op Projecten en dan op WMO).

Kerken en WMO online

Vanaf 31 oktober is de website www.kerkenwmo.nl online. Op deze website kunt u een aantal voorbeelden bekijken van WMO-projecten van kerken. Met behulp van een vragenlijst kunt u ook eigen projecten karakteriseren. Informatie vanuit verschillende kerken wordt hier gebundeld. En u vindt hier vooral voorbeelden van (en mogelijkheden) voor samenwerking van kerkelijke parochies/gemeenten en burgerlijke overheid. Om de website meer bekendheid te geven, worden tussen november 2007 en maart 2008 tien regionale bijeenkomsten georganiseerd, in de eerste plaats voor plaatselijke kerkelijke, christelijke vrijwilligers en gemeente-ambtenaren. Data en plaatsen zijn op dit moment nog niet bekend.

2007 nr. 3

MENSEN OM NIET TE VERGETEN

Zalig de armen van geest.
Gelukkig zijn er de simpele zielen
die eenvoudig doen wat er gedaan moet worden.
Zij zijn de heilige ruimte waarin God woont.
Zalig de treurenden.

Gelukkig zijn er wenende mannen
die hun verdriet en tranen laten vloeien.
Zij zijn de troost voor onze kinderen.
Zalig de zachtmoedigen.
Gelukkig zijn er mensen met een week hart
die moedig mildheid tot kracht wekken.
Zij zijn de rijkdom van deze aarde.
Zalig die hongeren en dorsten naar gerechtigheid.
Gelukkig zijn er nog hunkerende mensen
die nooit aflaten te schreeuwen om gerechtigheid.
Zij zijn ons voedsel voor onderweg.

Zalig de barmhartigen.
Gelukkig zijn er nog barmhartige vrouwen
die kinderen baren zoals ze zijn.
Zij zijn de hoop van deze wereld.
Zalig de zuiveren van hart.
Gelukkig zijn er de doorzichtige vaders
die hun hart laten spreken.
Zij zijn de iconen van Gods aanwezigheid.
Zalig die vrede brengen.
Gelukkig zijn er de dwaze moeders
die standvastig getuigen tegen de logica van het geweld.
Zij zijn de kinderen van de vrede.

Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid.
Gelukkig zijn er nog stoute mannen en vrouwen
die zich niet neerleggen bij onrecht.
Zij zijn Gods droom voor de mensheid.
Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt,
lasterlijk van allerlei kwaad beticht om mijnentwil:
verheugt u en juicht want groot is uw loon in de hemel.

Roos Maes, naar de bergrede van Matteüs 5, 3-12

*Uit: 'Adem Halen, de wereld rond', Broederlijk Delen,
Brussel, 2006*